

, expressions

DOCUMENTALS

Educar les més petites perquè s'alimentin bé

La cinta 'El plat o la vida' és una crítica a la indústria alimentària

'El plat o la vida' dona eines perquè les famílies i les escoles es plantegin una alimentació infantil diferent

Sara Montesinos
expressions@setmanaridirecta.info

Tots i totes tenim una necessitat bàsica, menjar cada dia. Així de contundent es presenta la nova producció de Claraboia. Llaunes d'aliments precuinats, transgènics, aliments congelats i destempejats... Productes de dubtosa qualitat i que tenen un gran impacte mediambiental. Amb vocació d'agitació, neix aquest documental titulat *El plat o la vida*.

Amb una base crítica sobre la indústria alimentària, *El plat o la vida* pretén plantejar una alternativa sobre els serveis alimentaris amb una perspectiva focalitzada en l'educació. Amb l'escola com a punt de partida, aquesta iniciativa convida a educar la mainada en una bona alimentació, ja que, només així, amb una bona base, s'assolirà el canvi progressiu i global.

El projecte és jove, només un any enrere, Nani Moré va decidir posar en marxa la idea. Moré, que dirigirà el documental, havia estat cuinera d'un geriàtric, on havia hagut d'oferir productes per comptes d'aliments. Després d'haver-se implicat en la comissió de Sobirania Alimentària durant les mobilitzacions del 15-M a les places, va aconseguir contactar amb Claraboia per a la realització i la producció del documental.

La intenció de la iniciativa és que totes les usuàries d'aquests serveis esdevinguin part del canvi i, alhora, en siguin respon-

sables. Les famílies podran ser informades i inspirades mitjançant el documental per poder animar-se a decidir qui gestiona els serveis de menjador de les escoles i de quina manera ho fan. Així, a través de l'AMPA o dels consells escolars, les usuàries podran formar part d'aquest canvi capaç d'incidir en l'educació alimentària de les seves filles.

Es publicarà amb Creative Commons perquè sigui una eina primordial per fomentar la creació de menjadors ecològics a les escoles

El projecte es durà a terme sota la direcció de Nani Moré amb Claraboia, la cooperativa del vídeo com a productora. Míriam Reyes gestionarà el disseny gràfic i la banda sonora serà creada per Iol. A més, la iniciativa compta amb més de 60 padrins i padrines que han ajudat a fer realitat la proposta en la seva primera fase de finançament.

El finançament del projecte ha estat impulsat mitjançant un Verkami. De la mateixa manera que es va impulsar l'edició del llibre #15M, on van participar

conjuntament la DIRECTA, La Ciutat Invisible i Claraboia. Per al documental *El plat o la vida*, s'han establert dues fases de finançament; la primera, ja assolida, de 1.960 euros, va permetre la gravació i part de l'edició. Per a la segona, que inclou la fase final de l'edició, la postproducció, la comunicació i la difusió del vídeo i la gestió del projecte a Verkami i les comissions bancàries, encara calen 1.995 euros, 1.025 dels quals ja s'han recaptat.

El documental serà publicat amb llicència de Creative Commons amb la voluntat que esdevingui un material de difusió i una eina primordial per a les famílies que vulguin contribuir a la proliferació de menjadors ecològics a les escoles. Amb una accessibilitat total i de lliure descàrrega, es podrà copiar i distribuir fugint de l'ús comercial.

El documental *El plat o la vida* s'estrenarà al públic el dia 20 d'abril al Teatre Monumental de Mataró a les 21 hores. Després de la presentació, serà totalment accessible a la web.

El plat o la vida

Estrena 20 d'abril, 21h.
Teatre Monumental de Mataró.
Més info: www.elplatolavida.org
i www.claraboia.coop.
Twitter: @claraboiacoop.
Facebook: [Facebook.com/claraboiacoop](https://www.facebook.com/claraboiacoop).

BLU-RAY/DVD

Adults en un malson per a adolescents

Les supervivents de la trilogia original comparteixen protagonisme amb un nou elenc de joves a 'Scream 4'

La darrera entrega de 'Scream' dibuixa una generació de joves cínica i narcisista

Àlex Vila
expressions@setmanaridirecta.info

Scream 4

Director: Wes Craven.
Any: 2011.
Blu Ray/DVD.

L'any 1996, el veterà Wes Craven va revitalitzar el cinema d'assassinats seriats amb *Scream*. Va aconseguir la complicitat de l'audiència incorporant artificis metalingüístics (les protagonistes parlaven sobre les convencions del gènere i les comparaven amb les seves experiències) i aquell èxit va inspirar una onada d'imitacions, normalment caracteritzades per una violència xocantment neta, sense patiment.

La trilogia *Scream* va tenir molts problemes de producció, a més de les intervencions de productors iensors. Però va conservar una certa ambició creativa, tot i les dificultats de generar quelcom coherent que barrejés horror i comèdia (especialment a la tercera entrega, rodada en plena hipersensibilització posterior a la matança de Columbine)... amb vocació estrictament comercial.

Després de deu anys de guaret, la franquícia torna amb més d'un comentari burlesc sobre els últims anys de terrors filmics, del *torture porn* a la febre de *remakes*. Però la broma metacinemàtica no és queda aquí i el nou capítol és tan postmodern que està a mig camí de les nocions de seqüela, *remake* i *reboot*. Els responsables recuperen la gent supervivent de les obres anteriors, però retornen part de l'acció a l'institut del poble de Woodsboro: allà, el públic pot trobar noves estudiants amb qui identificar-se... i els autors poden assajar una mena de variació de la primera pel·lícula.

Entre *webcams* i videoblocs, *Scream 4* potser mira la joventut

encara amb més acidesa. Dibuixa una generació cínica i narcisista, algunes membres de la qual estan disposades a morir o matar per gaudir d'atenció. I això remet a temes recurrents de la saga, en el seu vessant de sàtira dispersa del present: la por de la gent adulta davant el jovent homicida se solapa amb la cosmovisió de l'adolescent desatesa (el món de la pel·lícula és com una realitat paral·lela de llars buides, pares imares absents i espais sempre solitaris), que respon violentament a la pèrdua del paradís d'una família estable.

Al cap i la fi, malgrat les seves contradiccions, la trilogia original va aconseguir filar una macrohistòria. Tots els assassinats acabaven vinculats (d'una manera que podria considerar-se puritana si no es resolgués en tons de farsa) a un pecat original: les infidelitats comeses per la mare de la protagonista, amb el consegüent terratrèmol social que sacseja una comunitat conservadora. A més d'un joc laberíntic de miralls i metaficcions, era una saga de fills trencats i de mares emboïgades. Clos aquell cicle argumental, *Scream 4* sembla fracassar com a inici d'una nova trilogia. Sí que serveix, en canvi, de digne epíleg que evidència, de passada, les dificultats per encaixar personatges adults en l'actual cinema de gènere nord-americà.